

Publicerad 2010-11-12 18:39 av Lars Svedin

Roskildefestivalen och Tyresö Slottspark.

Våra två flickor var vuxna båda två och förlovade med var sin trevlig man.

Äldsta flickan skulle snart gifta sig, så hon kände nog att hennes ungdom höll på att ta slut. - Jag och lillsyrran åker till Roskildefestivalen, berättade hon för oss. Knark och elände, såg vi föräldrar framför oss och frågade vad killarna tyckte om resan. - De får tycka vad de vill, blev svaret.

Döttrarna tog tåget och försvann. Min fru och jag åkte söderut med husvagnen. Vi hälsade på våra goda vänner i Tyresö ett par dagar innan vi skulle till Varberg. Mobiltelefoner fanns inte på den här tiden så vi hade dålig

koll på hur våra flickor hade det. Jag oroade mig mest så min fru försökte lugna mig med hur förståndiga barn vi hade. Efter några dagar fick vi telefon och beskrivning om hur fantastiskt allt var. Mycket musik och trevliga människor, men de hade ett problem, pengarna var slut och de ville stanna längre än beräknat. Vi skickade pengar, men oroade oss mer än förut.

I Tyresö pratade vi om gamla tider och jag mindes hur jag träffade värdinnan och följde henne hem till min blivande fru. Värden följde sedan med mig för att bli bekant med sin blivande fru. Det var länge sedan, och jag kunde inte tro att mina flickor var lika impulsiva.

Värdparet föreslog att vi skulle åka till Tyresö slottspark för en promenad.

Det lät trevligt så vi tog bilen dit. Vi gick på välkrottade grusgångar under lummiga träd och såg inte en enda människa. I Roskilde var det säkert inte

lika lugnt! Vägen vi följde gick utför en brant backe och långt därnere såg vi honom. Han stod alldeles stilla mitt i vägen, bredbent, klädd helt i svart. En lång öppen rock och bredbrättad hatt. Han såg ut som en hämnare i en västernfilm. Vi blev lite oroliga alla fyra och svängde av mot en stig för att slippa träffa den mystiska mannen. Då började han gå emot oss. Vi ökade takten och halvsprang till slut. Jag tittade efter stenar och grenar men hittade ingenting att försvara mig med. Mannen sprang efter oss och ropade- Halt!

som man gör innan man skjuter. Andfådda nådde vi fram till slottet och där var det lyckligtvis flera människor, så den hotfulla mannen förvann bort bland träden. När vi åkt hem till villan ringde min kompis polisen och berättade vad

som hänt. Polisen skickade genast några bilar för att få tag på vår förföljare.

Tydligen hade någon skjutit i parken några dagar tidigare. Kanske var det "vår" man.

Var det lugnare med promenad i Tyresö än fest i Roskilde?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Svedin med Poeter.se id #34599 innehar upphovsrätten